

REPORTAGE Bezoek aan Thorn en Roermond tijdens het openingsweekend Limburg Festival

De Gekleurde Stad

foto's Peter Wijnands

Liefde, dans en de gekleurde stad

Zo verschillend als het weer, zo divers waren de voorstellingen in het openingsweekend van het Inteon Limburg Festival. Het leek wel of de weergoden Pluvius en Ra over de hoofden van de artiesten heen hun eigen Olympische Spelen aan het uitvechten waren. Na een verregende vrijdag werd de zaterdag een zonovergoten dag.

door **Jos Prop**

BOK & GEIT

Voor de verandering wordt de openingsavond dit jaar eens niet ingevuld door de een of andere spektakelgroep. Integendeel. Een man en een vrouw. Dat is alles. En een zestienkoppige gelegenheidsharmonie. Meer heb je niet nodig om de toeschouwers bij de kladden te pakken. Het schitterende decor krijg je er gratis bij. Met de kerk van Thorn als achtergrond, het slaan van de torenklok als toetje en een gelegenheidsharmonie als muzikale ondersteuning kan de couleur locale niet meer stuk. In de avondschemering ontrolt zich de pijn van een nooit vervlogen liefde. De man en de vrouw in het toneelstuk *Bok & Geit* waren 34 jaar geleden ('een mensenleven door de helft', noemt de schrijver dat) lid van de twee plaatselijke harmonieën die elkaar op leven en dood bestrijden. De een van de Bokken en de ander van de Geiten. Hun liefde mocht dus niet bestaan. Hun passie liet het beest los in de dorpsgemeenschap. En dat soort beesten kun je maar beter laten slapen. Voor de bestwil van de goegemeente. Nietwaar? De prachtige tekst is van de mannelijke speler Herman van de Wijdeven. In originele beelden en een prachtig ritme geeft hij op een poëtische manier uitdrukking aan de gevoelens van de inmiddels volwassen 'Romeo en Julia' die terugkijken op hun liefde, hun leven, hun dorp. De grote emoties weet hij

meesterlijk in kleine details te verpakken. En in actrice Juul Vrijdag heeft hij de meest voortreffelijke vertolkster van zijn tekst gevonden. Zij heeft een volstrekt unieke manier van spelen. Open, helder, onopgesmukt en zonder het personage in te kleuren weet zij de toeschouwers in het hart te raken. De avond in Thorn was herfstig koud, maar met haar hartverwarmende spel zorgde zij ervoor dat die kou geen vat op ons kreeg. Ontroering laat de kou in de kou staan. Vanaf volgend jaar is er voor haar geen plaats meer in het nieuwe ensemble van Toneelgroep Oostpool. Ik zou de Maastrichtse toneelgroep Het Vervolg willen mailen, schrijven en faxen: Bel haar op! Nu!

TURO

Heel anders, maar evenzeer indrukwekkend is het optreden van het GOTRA Ballet in het CK-theater in Roermond. In choreografieën van de Limburgse choreograaf en danser Joost Vrouwenraets en op muziek van Janáček en de in Geleen geboren componist Marijn Simons nemen zes dansende engelen mij bij de hand. Zij leiden mij in de voorstelling Turo een wereld binnen die ik niet ken, waar ik althans geen zinnige uitspraak over kan doen omdat ik er te weinig vanaf weet, de wereld van de moderne dans. Mijn onwetendheid met deze kunstvorm geeft me de vrijheid om me gedachteloos over te leveren aan de taal van de danskunstenaars. De muzikale klanken van het Matangi Quar-

tet worden in een bewegingstaal omgezet die mij twee maal een half uur aan mijn stoel gekluisterd houdt. Doodstil, ik durf me nauwelijks te bewegen, volgen mijn ogen de even uitputtende als inspirerende bewegingen van de dansers. Wat een kracht. Wat een potentie. Wat een sierlijkheid en souplesse. Wat een zeggingskracht. Mijn voornemen: ik moet vaker naar ballet. Zelfs al heb ik avonden te weinig. Kwestie van het herschikken van mijn prioriteitenlijst.

GEKLEURDE STAD

Op de straat gaat het festivalleven intussen zijn ontwapenende gang. Op mijn zaterdagwandeling door zonnig Roermond, zie ik dat duizenden dagjesmensen gehoorzamen aan de nieuwe lokroep van de stad: Roermond, that's all you need. (Enfin, er zijn nog ergere krenten te bedenken.) Pendelend tussen Munsterplein en Kloosterwandplein word ik met name aangenaam verrast door twee voorstellingen die zich aan het oog van de argeloze wandelaars onttrekken door het feit dat ze zich in een tent en in een mobiele, afgesloten

ruimte afspelen. Die afgeslotenheid maakt, gezien de lange rijen wachtenden, niet alleen in mij een kinderlijke nieuwsgierigheid wakker. In de tent speelt de clown Boris Isnietich een heerlijke slapstickvoorstelling. Jammer dat ik, in de hitte onder dit tentdoek, naast een man zit die precies weet hoe hij zijn okselregioën moet laten tatoeëren, maar niet hoe hij die fresco's fris kan houden. Ik vertrek voortijdig en laat de groep Odd Enjinears mijn persoonlijke levensconcert samenstellen. Ik neem plaats in hun Mobiele muziekfabriek en onderga een minuut lang de breinbrouwsels van een even maffe als creatieve knutselaar. En ondertussen zitten er muzikanten in een boom, presenteert Eefje Wentelteefje zich op miniatuurformaat aan de kleintjes en trekken griezels en groezels op stelten door de winkelstraten. Kortom: het festivalfeest is losgebarsten.

Bok & Geit is nog t/m zaterdag in Thorn te zien en de dansvoorstelling Turo staat op 15 augustus op het zomerfestival Ains in Maastricht.

 www.limburgfestival.nl

Festivalsfeer in hartje Roermond